

„DIPLOMA DÍJ PÁLYÁZAT 2007.”

MEHRL NÁNDOR pályaműve

Hát miről is van szó itten kérem szépen?

Ez egy domb /a műemlékesek bocsássák meg nekem/ málló falakkal oromzatán, és ezt mi védjük?!

Persze, de hogyan? Hát akkor és úgy, amikor és ahol új értéket teszünk hozzá. Az érték pedig egy jel.

Mint ahogy a regőci vár is korának egyik jelképe volt, a hatalomé a társadalomé, mint minden építészeti alkotás korának tükörképe. Aztán a vár korával együtt szépen letűnt, beroskadt, leomlott. De mégis volt, van, életünk része, még akkor is, ha ma már használhatatlan vagy mégsem?

Hát milyen jó lenne itt történelmünk romjai között eltölteni egy éjszakát. Akár vidám társaságban, akár fáradtan a túrázástól, akár csak úgy elmerengve. Vagy igyunk egy pohár bort is, közben tudjunk kezet mosni, de meg tudjuk javítani a bringánkat, ha elomlott. Csupa jó dolog, érdemes ide jönni.

És amikor egy hely évszázadok után új értelmezést, használhatóságot nyer, akkor az, aki ezt létrehozta nagyot alkotott, hiszen ebben az érték nélküli világunkban egyszer csak értéket teremtett, és egy újabb biztos pontot hozott létre a lerobbant környezetben.

Ez tehát egy találkozó hely, pihenő hely, régi nyelven szólva turistaház, megjelenése pedig semmivel nem akar konkurálni, felvállalja a funkciót, meg azt, hogy a XXI. században ékelődött be évszázados kövek közé. **Ez a ház jó.**

És most hosszas eszme-futtatást lehetne kezdeményezni a műemléki környezet és korunk találkozásáról, de e helyett a **Bíráló Bizottság tiszta szívből ajánlja figyelmébe a műemléki hatóságoknak az ilyen jellegű gondolkodást, miközben boldogan gratulál egy fiatal embernek, aki**

a DIPLOMA DÍJ pályázaton I. díjat kapott.

Budapest, 2007. december 10.

